

Svetalia, du sköna land

Nu briserar skotten, ur pipan ej, men ur jorden.
Nu flödar syret, ur kolet nej, men ur hyllningsorden
och kärleken till vårt nya land.
Förr fanns gifter och virus, ja över hela planeten.
Nu surrar humlor, i den här nya verkligheten.
Allt genomströmmar hav och berg och land.

Svetalia, Svetalia, du vattnar marker och renar stränder.
Svetalia, Svetalia, du stillar stormar och hindrar bränder.
Svetalia, du sköna land, din Andekraft den står upp emot tidens tand.

Nu får granar växa, ej i något år, men i många.
Tallar skjuter höjd nu, de sköklas ej, får bli långa,
och komma alla människor till godo.
Inte längre hyllas pengar, utan solidariteten.
Insikten växer i den här nya verkligheten.
Banden byggs nu mellan hav och berg och land.

Svetalia, Svetalia, du vattnar marker och renar stränder.
Svetalia, Svetalia, du stillar stormar och hindrar bränder.
Svetalia, du sköna land, din Andekraft den står upp emot tidens tand.

*Vi hyllar jordens alla djur och andas in en ny natur.
Förr var kaos och skevhet,
men nu är ordning och helhet.*

Svetalia, Svetalia, du vattnar marker och renar stränder.
Svetalia, Svetalia, du stillar stormar och hindrar bränder.
Svetalia, du sköna land, din Andekraft den står upp emot tidens tand.